

С Т А Н О В И Щ Е

на Министерство на правосъдието относно искането на 52-ма народни представители за обявяване противоконституционността на пар. 14, т.1 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за Висшия съдебен съвет

По постъпилото искане Министерство на правосъдието изразява следното становище:

1. В чл.128 от Конституцията изрично е предвидено, че следствените органи са в системата на съдебната власт. Следователно, статутът на директора на Националната следствена служба следва да се урежда аналогично на статута на останалите съдебни магистрати. В този смисъл пар.14 от преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за Висшия съдебен съвет, предвиждащ, че директорът на Националната следствена служба се назначава и освобождава от длъжност от Президента на републиката противоречи както на цитирания чл.128, така и на чл.129, ал.1 от Конституцията.

Очевидно се касае за възпроизвеждане по инерция на постановката на Указ 1138/79 г. за създаване на единен следствен апарат, чл.6, от който предвижда, че "началникът на Главно следствено управление се назначава и освобождава от длъжност от Държавния съвет на Народна република България".

2. В чл.129, ал.2 от Конституцията изчерпателно са изброени длъжностите, за които се предвижда, че се назначават и освобождават от президента и то по предложение на Висшия съдебен съвет. Същевременно пар.14 от Закона за изменение и допълнение на Закона за Висшия съдебен съвет не определя кой предлага на Президента кандидатурата за директор на Националната следствена служба. Налага се изводът, че президентът еднолично има право да преценява, назначава и освобождава от длъжност ръководителя на една обособена част от съдебната система. Следва да се има

- 2 -

предвид, че председателят на Върховния касационен съд, председателят на Върховния административен съд и Главният прокурор се предлагат от органа за самоуправление на съдебната власт - Висшият съдебен съвет, който преценява техните професионални и морални качества. Очевидно възможността за еднолична преценка при назначаване и освобождаване на директора на Националната следствена служба от орган извън съдебната система представлява нарушение на чл.8 и на чл.117, ал.2 от Конституцията.

М И Н И С Т Ъ Р :